

ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАН“
виносить: в Австроїї:
на цілий рік 24 К
за пів року 12 К
на чверть року 6 К
на місяць 2 К

За границею:

на цілий рік: зі щоденною ви-
силкою 7 долярів або 14 рублів;
з висилкою двічі в тижні 6 до-
лярів або 12 рублів; з висилкою
що субота 5 долярів або 10 руб.
Поодиноке число по 10 сотиків.

Телефон Редакції ч. 1484.

Кonto почт. щадниці ч. 98.704.

РУСЛАН

християнсько - суспільний днівник.

„Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милоти і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска“. — З Русланових поальмів М. Шашневича.**Гроза війни.**

(+) Мимо безнастного запевнення, що європ. велики держави згідні в змаганю до удержання мира вибух війни ледви чи дастя ся вже відвернути. В усіх дипломатичних кругах задивляють ся сьогодні чорніше на ціле положення на Балкані, як доси, хоч представники тридержавного союза і тридержавного порозуміння кілька раз виступали з рішучими острогами. Міністер Сазонов і держ. секретар загр. справ Грей вислали з Бальморою рішучу острогу до Болгарії, однаке без успіху. Всі балканські держави переводять мобілізацію, а зовсім арозуміло, що наслідком того також Туреччина розпорядила мобілізацію всієї армії, обравдуючи ся потребою самооборони. Нема вже потреби до дальших дипломатичних переговорів між Туреччиною а балканськими державами, бо Болгарія обстава при своїм домаганню далекосяглої самоуправи для Македонії, котрої Туреччина не може ніяким способом приймати від болгарського правительства.

Туреччина запевняє, що она дійсно бажає перевести реформи в своїх провінціях і готова навіть перевести в тій справі переговори з великими державами європейськими, не може допускати до сего, щоб малі балканські держави предкладали її такі домагання хоч би лише що до самоуправи Македонії, Старої Сербії і т. д. Турецке правительство не думає уступити із сего становища.

З огляду на воєнний настрій в поодиноких балканських державах, не могли правительства в Софії, Білгороді, Цетінії і в Атенах опирати ся довше сій струї, щоби не викликати внутрішньої ворохобні у себе. Тимто трудно було їм дальше витривати на відмінні становищі що до обіцюванів В. Портовою реформ і приступлено до мобілізації, а наслідком того війна між Туреччиною а сими державами показує ся неминучою кон-

чностю. Вже передвчера рознесли ся вісти про бій між болгарськими а турецкими військами, але се опіля заперечено. Однак з другого боку звіщають про бій між Сербами і Турками а також між Чорногорцями і Турками.

В дипломатичних кругах, а передовсім в найбільш тут інтересованій Австро-Угорщині освоюють ся з тою гадкою, що війна неминуча, але тепер дипломатичні круги обдумують способи „зльокалізовані“ сеї війни, хоч ніхто не може предвидіти, які она прибере розміри і який буде єї хід. Задля того насуває ся передовсім потреба, усталити предмет, о котрий буде розходити ся, а також засади, після яких європ. велики держави мають заняти дальше становище супроти балканської пожежі.

Коли се буде переведене, можна буде зробити спільне представлене в Царгороді і тоді можна би ще хиба сподівати ся успіху що до привернення мира. Наколи балканські держави зрозуміють ся, що велики держави не допустять до віяких змін областних, хоч би й користно випала війна для балканських держав, тоді пригадають собі слова Кіндерлена-Вехтера: пощо провадити війну? тимбільше, що справа реформ дастя ся полагодити тілько в порозумінні з великими державами.

Однак поступоване тридержавного порозуміння особливо Росії супроти балканських подій є вельми двоявничне. Коли урядова Росія через свого міністра Сазонова з найбільшою рішучістю виступає за удержання мира, прибічне славяніофільське правительство в часописах підливав олію до огню, підціковує проти Австроїї, а російські представники в Софії й Білгороді стоять по стороні воєнних змагань.

Се впершина, що представники Росії в заграничних державах ведуть політику на власну руку, а тим самим розбуджують в балканських державах рожеві надії, в котрими урядова Росія не згоджує ся.

Французькі і англійські днівники виступають вельми завзято проти войовничих Болгар і їх союзників, а французькі банки зачилили свої каси для балканських держав і відказують ім всяких позичок. Се стає певним доказом, що обидві сії держави не бажають війни. Залежить отже єдино від Росії, щоби она рішучим і недвозначним становищем і виразною заявкою розвіяла всяки надії балканських держав і не допускала до сподівання, мовби то „батьушка-пар“ готов був допомогти своїм „ребятам“, наколиб їм не повело ся у війні. Такі надії роблять собі в Софії і Білгороді і тому не зважають на рішучі остроги урядової Росії,

Росія повинна отже заняти ясне, рішуче і недвозначне становище, наколи слова міністра Сазонова мають осягнути свою ціль. Се тим більше потрібне, щоби в Росії мимо найліпших змагань Сазонова не вибухла така струя, як свого часу перед російско-турецкою війною. Поки Росія не заявить рішучого і виразного становища, що она на случай балканської війни буде стояти за удержанем status quo на Балкані, доти європейські держави не можуть приймати на себе ніяких зобовязань. Європа приневолена тепер домагати ся сего від Росії, а від вілловіди, яку она дастя, буде зависиме „зльокалізовані“ війни і втихомирене балканських держав. Як довго Росія не дастя на се ясної відповіді, повинна наша монархія бути готовою на всяких случаї і задержати собі свободну руку, щоби подбати про свої інтереси.

сойм після всякої імовірності збере ся на два дні в кінцем грудня). Крім того відбувається у Відні сесія делегації, котра має вельми важливі справи полагодити. До того ще насуває ся гроза війни на Балкані щораз близше і приспорює делегаціям предметів до розправ. Задля непевного положення заграничного зbere ся нова сесія делегації в листопаді в Пешті, щоби ухвалити спільній бюджет на рік 1912 і обезпечити війскові потреби на случай війни. Для того державний раді не богато остане часу на наради, а сесія держ. ради зberе ся в третім тижні жовтня, щоби по виборі делегації і по полагоді деяких дрібних законів в початку листопада зробити місце делегаційної сесії. Під час делегаційної сесії відбудеться держ. рада лише кілька засідань, а головно будуть працювати лише комісії.

Що правительство не квалітує ся скликувати держ. ради і давати її богато свободного часу, можна собі пояснити невідрядними партійними відносинами. Навіть найбільший противник теперішнього міністерства приневолений признати, що оно з більшою съвідомістю цілі і в більшою ревностю труdit ся, як на жаль т. зв. другий народний парламент.

Міністерство в останніх часах обновило ся і доповнило. На місце недужого міністра торговлі Ресселя покликано на се становище директора поштової щадниці Шутера, а на місце помершого міністра рільництва Брафа покликано предсідника сенату Ценкера. Обидва визначають ся здібностями. Однак проти Ценкера, родом Чеха, підняли німецькі сторонництва ропіт і то не тільки німецькі вільномудці, але й христ. суспільні. Але правительство зовсім не зважає на суд видаваний сторонництвами про членів кабінету. Оно зовсім съвідоме того, що задля нездарності провідного сторонництва, німецко-народного союза, може з другим народним парламентом поступати після своєї вподоби. Німецко-народний союз головно винен тому,

3 ПОЛІТИЧНОЇ НИВИ.

(+) З парламентарної ниви можна в сїї хилі хиба се одно зазначити, що деякі країні становищі, в котрих не загніздилася обструкційна пошесть, трудять ся над тим, щоби полагодити найважніші предлоги (галіцький

дайдо йшов кріпiti свої сили до дальшого походу на виставі.

Недалеко буфету під стіною висить образ, від Хмельницького, вість з Запорожжя, Гагілки то що, а на столику порозкладувані ріжкі книжки, брошюри. Значить ся, там можна набути і книжку і образ. З цікавості залянув ся, що за книжки продають ся. Не сподівав ся справді застати там ніяких клерикальних книжок, або Василианських видань, але все ж таки думав, що найду бодай індиферентні твори з белетристики, або етнографічні підручники, або брошюри, як збирати народні пісні або який інший підручник потрібний до фольклору, тимчасом те, що я побачив, перейшло всі мої надії. Я побачив просто кольортажу радикально-атеїстичних книжок в роді відбиток ріжкого роду з „Громадського Голосу“, ріжкі письма Драгоманова, Дрепера і тіму календарів „Запорожця“. Так ви добредію, поспішав я продавця, від кого ту поставлені продавати отсі письма?

А щож комітет позволив.

Іду я до деяких комітетових і питаю, чи

они знають, що продав ся, і яким чином се може бути, сеж вистава безпартійна — відки право специальнé для кольортажі радикальної преси? і т. п.

Они заплатили за місце, то і мають право продавати. Та часть вистави, то є до купна для того рода людей, що хотять збути свої товари на виставці. Нехай би був прийшов хто інший, то міг би продавати й собі і свое.

З тим я і пішов.

Ей, панове комітетові, заставовіть ся, що вам все вільно, лише не вільно безкарно бути спільніком в народі з Христом і Гроною. Се добро цілого народу і до вистави цілком мішати его не годило ся — бож то не є Ісус питоме а насильно втиснене. Тим ви собі виставили не дуже то похлібне съвідоцтво в очах віруючих ще Русинів, бо показали ви толеруючи таку погань, як далеко відійшла ваша партійність від правдивої культури.

O. O. Ф.

„ВІЗД Б. ХМЕЛЬНИЦЬКОГО ДО КИЄВА“.

Величавий образ; класичний твір арт. М. Івасюка! Видане сальонове К 10, люксусове К 16, висилка К 1-20. До сего

до вибуття лише в голов. складі. — Величина образа з краями 70×90 см.

(446)

Вражіві з коломийської вистави.

(Конець).

Школа ткацька в Косові дала також гарні вироби і треба з признанем зазначити, що управа тої школи не псув стилю, за що однак каже собі грубо платити і не допускає міжким чином до уменшення цін. Я приміром хотів післати свою вовну білу дуже гарну в македонських овець до тої школи до виробу — та дістав відповідь, що не приймають. Радили вовну продати, доловити і купити готовий килим. От і на ніч не придала ся ціла спекуляція.

Казали мені комітетові тай в часописій вичитав я, що гости на виставі являється обмаль, правда пора жидівських кучок була в першій мірі току перешкодою, що своїми дощевими опадами відстрашувала всякого від іди, так знова в другій мірі головніша причина лежить в браку реклами. Афіши розіслано всього місяць наперед — а їх вже в са-

що в держ. раді панують такі нездорові відносини, а надії на поправу їх зовсім нема. З таким криком залишана реформа вім. союза скінчилася тим, що прихильні соціалістам німецькі народові утворили „молодонімецьке сторонництво“. Ще „сильніше висловлюють німецько-народного почуття“, як они се в борбі з христ.-сусільниками назвали, мало причинити ся до поправи в держ. раді і мало принесе користі народові, н. пр. зменшення дорожніх т. і., про те не потреба широко розводити ся.

Взаємини між христ. сусільниками а німецькими народовцями заострилися значно після висліду виборів до держ. ради в третій частині Відня. В день після того, коли християнські сусільники в Новій Тичині в тісніших виборах як оден муж голосували за німецько-радикального кандидата, і того самого дня, коли христ. сусільники виправили на Fünfhaus соціалістам громадський мандат і 10 повітових мандатів на Оттакрінг, голосувала переважна частина німецько-народних виборців за соціаліста Міллера і помогли ему тим способом побороти христ. сусільного кандидата Прохаску. Се наглядний доказ, як залишають ся німецькі народовці за т. ав. Gemeinbürgschaft.

В загальній політиці налягла Европу важка журба. Не заподіяла сеї журби італійсько-турецька війна, котра тільки клопотів завдає дипломатам і народам, але приготовані пороблені тепер на Балкані і гроза недалекої загальної пожежі. Болгарія, Сербія, Греція і Чорногора не хотять проганувати сеї хвилі пригнічної і вже переводять мобілізацію. Они покладають в сім свої надії на Росію, котра Ім особливо в останніх часах поробила всякі обіцянки. Вправді європ. держави намагаються здергати балканських королів від війни, однак чи поведе ся Ім осягнути між собою згоду і чи наслідком того будуть могли они осягнути бажаний успіх, можна велими сумнівами сказати.

Можна отже в найближчих дніях сподівати ся страшних подій на Балкані. Говорять вже доволі голосно, що болгарський король, котрий має найліпше на Балкані військо, призначений на полководця балканських війск у війні з Туреччиною. Поки що повіяло на воївничих Болгар холодом з прошевітої Франції, котра відказала Ім бажаній воєнної позиції. Але й Туреччина не думає так в легким серцем покорити давному свому вазалеві і покликала до зброй всіх спосібних до служби людей з цілої майже держави і хоче виступити з могучим війском до бою.

У Відні воєнні вісти викликали великий попох на біржі, а се обявиво ся велими значним спадом цінних паперів. Вправді міністерств загр. справ гр. Берхтольд і міністер війни Авфенберг успокоювали затривожених делегатів, але не могли виключити можливості війни. Замітно, що міністер Авфенберг заявив, що Австро-Угорщина в готова на всякі случаї і має також на полуводі поважне число війск.

Просимо домагати ся „Руслана“ по всіх реставраціях, каварнях, торговлях і придбувати нам нових передплатників в кругах своїх знакомих.

Воєнна сила балканських держав.

(Х) З огляdom на можливість вибуху війни на Балкані, цікаво буде обізнанітися з воєнною силою тамошніх держав. З усіх цих держав має Туреччина найбільшу воєнну силу. Нова організація турецької армії, переведена в 1909. р. німецьким генералом Гольцом, вправді ще недокінчена, але обійтися 14 корпусами, з яких 7 припадає на Європу. Загальна сила європейської армії числила 450.000 піхоти, 21.000 кінноти, 10.050 гармат і 137 машинових карабінів.

Болгарська армія, піднесена за короля Фердинанда до більшої сили і воєнності, числила на мірій стопі 54.000. На случай війни однак може королівство виставити 160.000 піхоти, 6000 кінноти, 144 машинових карабінів, і 530 гармат. Покликані резерви може піднести воєнний стан на 232.000 з 728 гарматами.

Грецька армія, котрої нова організація переведена від 1907. р., розпоряджає воєнною силою 82.000, а до того треба ще додати 77.000 областної армії. Число гармат

подходить на 252. Однак вартість урядових чиел грекої армії треба приймати великою обережно.

Мировий стан сербської армії висить 27.000, а воєнний 158.000 і 480 гармат. Від 1907. р. находити ся сербська армія в стані реорганізації, але число воєнної сили сути проти дійсності можна вважати надто пересадним.

Силу чорногорської армії подають на 60.000 і близько 50 гармат.

З делегацій.

Австрійська делегація.

На вчерашнім засіданні боснійської комісії австрійської делегації, звітник дел. Спінчіц обговорював заміти, які містяться в ухваленій боснійським соймом резолюції, що домагається утворення однієї альянсу перед соймом парламентарного правительства, незайманості послів, усунення необмеженого впливу обох правительств на боснійські справи, як також усунення господарської залежності від обох половин монархії чим боснійське населене чувається понижено.

На вечірнім засіданні дел. Крамарж визначив, що призначені домагання мешканців Босні що до управильнення правнодержавних відносин, бо теперішнє становище неможливо здергати. Боснійці, які покривають частину спільніх видатків, сходять до ряду горожан другої чи третьої класи. Треба їх зробити рівноправними горожанами держави.

Дел. Бавхінгер обговорював велико-сербську агітацію. Питає ся міністра, чи в теперішніх хвилі можна числити на патріотичний настрій прилучених країв.

Дел. Немец заявив, що 32-літня напівідповідальна праця в Босні та Герцоговині скінчилася фляском. Попередня військова адміністрація була ліпша та для населення симпатичніша, чим ниніша цивільна. Бесідник критикував господарку в державних добрах.

Спільній міністер скарбу др. Білінський обговорював питання боснійських кметів, а відповідаючи на бесіди попередніх бессідників, заявив, що стоять на становищі, що насамперед мусить ся перевести в прилучених краях економічні реформи, а потім дійти до політичної. Бесідник запевнив, що населене Босні та Герцоговини вірне цісареві. Головно подорож цісаря зробила як найглибше вражене на населене. Бесідник не бойтися, щоби події, які діють ся поза границями монархії, спричинили у населення прилучених країн нелояльний настрій. Серед Сербів як серед усіх сторонництв є радикальні живля, але й серед Сербів не хибуть людей політично вишколених і стоячих високо під економічними згадками.

Бесідник підчеркнув конечність переведення економічних реформ. Сего не можна вважати якоюсь неохотою до конституціоналізму. На дальший розвиток політичних відносин у Босні прийде час. Першою задачою правительства є економічне підвищення краю.

Комісія приняла боснійський бюджет і ряд резолюцій в справі переведення соціально-політичних законів у Босні, в сораві закупу боснійських лісів і в справі вивіювання конституції в Босні.

На сім по вичерпанню дневного порядку замкнено наради. В підсумку реферат буде визначене окреме засідання.

Угорська делегація.

Військова комісія угорської делегації приняла військовий бюджет. В нарадах угорської делегації наступає перерва до 8. с. м.

Перед маревом війни.

„Збережім зиму кров, надію ся, що дастя ся вдергати мір. Дипломатия може чудес доказати!“ — мав сказати патріарх монархів, наш старенький цісар. Сі слова мусить внести певного рода успокоення в гамірну атмосферу вогнівок окликів, що розлягаються з усіх сторін. Але успокоення лише певного рода... Но більше над всіх працює над за- колоченем міра наш північний сусід — Ресісія. З мобілізації Королівства

ство польське, а тепер видала мобілізаційні розпорядки до всіх полків на Волині, Поділлю і Україні. Проти кого звернена ся мобілізація? Хиба не може бути двох відповідей, що проти Австроїї.

„Wien. Allg. Zeitung“ стверджує, що положені на Балкані не змінилося ні в корисні, ні в некорисні напрямі. Досі не настутив ніякий колективний крок великодержав, ні вийшов ще від нікого почин до такого спільногого кроку, лише кожда з великої держав на свою руку старається впливати успокоючи на балканські держави.

З Царгородом доносять, що договір балканських держав що до спільногого ділання проти Туреччини міститься в слідуючих точках: Коли Туреччина застакує одну з балканських держав, то три інші мають рівночасно виступити зачіпно. Македонія має одержати самоврядування з губернатором і військовою владою. Епір має полишити областю грецьких впливів, Стара Сербія сербських. Болгарія обяла би опіку над Македонією. Чотири з'єднані союзом держави домагаються ся переведення 23. артилерії берлінського договору для Македонії. Коли Туреччина не згодить ся на се, то приде до виповідження війни. Болгарія є обов'язана доставити 300.000 жовнірів, Сербія 200.000, а Греція і Чорногора по 80.000.

„Narodni Listy“ доносять з Білгороду, що Сербія не уступить під війським натиском дипломатії і не відкличе мобілізаційні розпорядки. Сербське правительство перервало комунікацію до Земуна, замикаючи і водну сухопутну комунікацію, а з сеї причини є неможливо висилати нецевзуровані депеші за кордон.

Транспорт артилерійського матеріалу для Туреччини, задержаний на двірца в Білгороді на порушені військових властей, відослано ще вчера за вмішанем австро-угорського посла до Земуна.

З Царгороду доносять, що Сербія вислала новий ультімат до Порти з домаганем видання протягом 24 годин сконфіскованої сербської амуніції, в противіні случаю сербський посол опустить Царгород.

Мобілізація болгарського війска має бути покінчена за 2 дні, почім зачне ся марш на Адрияно полі. Генерала Папрікова, болгарського посла в Петербурзі, відкликано до Софії, де призначено для него важну військову комінду. На його місце має прийти до Петербурга як посол теперішній міністер Бобчев.

З кругів обанкомленіх добра в положенні довідується „Die Zeit“, що в арсеналі в Полі панує горячкова праця. Хоч на разі не можна говорити про мобілізацію наших оружних сил на морі, все ж таки роблять ся підготовлення, щоби евентуально приспішити поставлення в поготову цілої флоти. Способ переведення сих заряджень усважається очевидно з під дискусії. За се вже нині можна подати до відома, що на случай мобілізації наших оружних сил на морі, все ж таки роблять ся підготовлення, щоби евентуально приспішити поставлення в поготову цілої флоти. Способ переведення сих заряджень усважається очевидно з під дискусії. За се вже нині можна подати до відома, що на случай мобілізації наших оружних сил на морі, все ж таки роблять ся підготовлення, щоби евентуально приспішити поставлення в поготову цілої флоти. Способ переведення сих заряджень усважається очевидно з під дискусії. За се вже нині можна подати до відома, що на случай мобілізації наших оружних сил на морі, все ж таки роблять ся підготовлення, щоби евентуально приспішити поставлення в поготову цілої флоти. Способ переведення сих заряджень усважається очевидно з під дискусії. За се вже нині можна подати до відома, що на случай мобілізації наших оружних сил на морі, все ж таки роблять ся підготовлення, щоби евентуально приспішити поставлення в поготову цілої флоти. Способ переведення сих заряджень усважається очевидно з під дискусії. За се вже нині можна подати до відома, що на случай мобілізації наших оружних сил на морі, все ж таки роблять ся підготовлення, щоби евентуально приспішити поставлення в поготову цілої флоти. Способ переведення сих заряджень усважається очевидно з під дискусії. За се вже нині можна подати до відома, що на случай мобілізації наших оружних сил на морі, все ж таки роблять ся підготовлення, щоби евентуально приспішити поставлення в поготову цілої флоти. Способ переведення сих заряджень усважається очевидно з під дискусії. За се вже нині можна подати до відома, що на случай мобілізації наших оружних сил на морі, все ж таки роблять ся підготовлення, щоби евентуально приспішити поставлення в поготову цілої флоти. Способ переведення сих заряджень усважається очевидно з під дискусії. За се вже нині можна подати до відома, що на случай мобілізації наших оружних сил на морі, все ж таки роблять ся підготовлення, щоби евентуально приспішити поставлення в поготову цілої флоти. Способ переведення сих заряджень усважається очевидно з під дискусії. За се вже нині можна подати до відома, що на случай мобілізації наших оружних сил на морі, все ж таки роблять ся підготовлення, щоби евентуально приспішити поставлення в поготову цілої флоти. Способ переведення сих заряджень усважається очевидно з під дискусії. За се вже нині можна подати до відома, що на случай мобілізації наших оружних сил на морі, все ж таки роблять ся підготовлення, щоби евентуально приспішити поставлення в поготову цілої флоти. Способ переведення сих заряджень усважається очевидно з під дискусії. За се вже нині можна подати до відома, що на случай мобілізації наших оружних сил на морі, все ж таки роблять ся підготовлення, щоби евентуально приспішити поставлення в поготову цілої флоти. Способ переведення сих заряджень усважається очевидно з під дискусії. За се вже нині можна подати до відома, що на случай мобілізації наших оружних сил на морі, все ж таки роблять ся підготовлення, щоби евентуально приспішити поставлення в поготову цілої флоти. Способ переведення сих заряджень усважається очевидно з під дискусії. За се вже нині можна подати до відома, що на случай мобілізації наших оружних сил на морі, все ж таки роблять ся підготовлення, щоби евентуально приспішити поставлення в поготову цілої флоти. Способ переведення сих заряджень усважається очевидно з під дискусії. За се вже нині можна подати до відома, що на случай мобілізації наших оружних сил на морі, все ж таки роблять ся підготов

тестувати проти обжалування православних в араді, бо зрадниками они ніколи не були, а держуться лише сильно своєї прадідівської(?)! віри і ніколи не стануть уніятыми. 3) Просить о. (?) К. Цимбалу, щоби він всіма силами старався добити ся у власті дозволу на відправлювання православних богослужень, бо досі стрічаються перепони і невгоди. 4) Всіма силами старати ся о набутті своєї власної православної церкви. 5) Оснувати православний фонд з добровільних (?) жертв. Після того вибрано виконний комітет, до якого має вийти ще „батюшка“ Цимбала.

— **Сніги в Косівщині.** З Жабя доносять: у нас у горах паде дощ вже чотири тижні. Дні 21. вересня в суботу падає великий сніг з дощем. Лежав той сніг 4 дні і нарібив нам багато шкоди. Знищив усю садовину і все збіже, яке було, бо ціле літо падали дощі і вітчого не дозріло, зелене зовсім. А тепер впав сніг і знищив ячмінь, біб, горох, овес і ту пшениця та жито, якого й так було небогато! Помимо того, що газди пильнували садів і обтріяли сніг з дерев, то вогкий сніг своїм тягаром обломив майже всі цепи. Середні газди мають шкоди кождий на 700 К. Отави відісто не зробив. Траву підкосили, а поліг зіпрів через дощі. Богато трав стоять ще не покошені. Верхами (як попід Костричу) був сніг на метр. На долах падали дощі, а горами сніги, що досягали аж Ясінія, Делятина, Соколовки та Вижниці. („Нар. Час“).

— **Огонь вибух сими дніми в загороді господаря Фр. Крупи в Пикуличах, перемиського повіту.** Жартово пожежі упав дім, стайня і стодола з підлім сегорічним збором. Шкода виносила поверх 16.000 К і лише в часті будла обезпеченна. Огонь повстав імовірно від недокуреного напіроса, оставленого паріком.

— **„Союз русского народа“ проти Австроїї.** Головна управа „Союза русского народа“ розіслала до провінціональних філій на Волині і Поділлю довірочні обіжники, в яких вказується на конечність викликання в масах проти австрійського настрою. Пропонує між іншими управа уладжене патріотичних маніфестацій, получених з демонстраціями проти Австроїї. Зачувати, що австрійський консул в Київі захажав охорони консулату.

Коли возьмемо під увагу провокаційний намір іменовання гр. Бобринського губернатором Холмщини, недавній візг стовпів чорносотенства в Почаєві для пропаганди православія в Галичині та постійно кружляючо у варшавських купецьких кругах вістки про близькість війни з Австроїєю, а разом з тим „столбовстворення“ на Балкані — то справді треба нарати переконання, що стоймо перед небувалими подіями...

— **Поляки перед європейською бурею.** Рівночасно з балканськими державами — пише „Nowa Reforma“ — наказала Росія мобілізацію польського Королівства. Ціль сеї мобілізації визначено протипольська. Ходить ту прямо о усуненні з польського королівства цілого польського населення, спосібного до ношения оружя, яке на случай оружної розправи з Австроїєю могло би заповнити польські повстанчі ряди. Під тим зглядом вчера проголошена мобілізація має велику анальгію з побором Велькопольського. Наши земляки підуть тепер до Тегерану — бідкає „Nowa Reforma“ — прилучувати північну Персію, або на Балкан — спасати „батюшок“, а ми останемо з плянами і купою паперів бездільно. Кождий Поляк, якому крові в жилах ще не заморозила неволя, мусить з неописаним болем і гнівом дивитись на се, що ось від змобілізовання наших братів починає Росія свою велику акцію. В такій хвилі польська думка може бути запрятана лише одним питанем: що робити? Над відповідю на се питання в печаті дискутувати не можна і не вільно. То ріжественне і плідне вдумку мовчане повинно вії зродити... Се лише сказати можемо, що сю відповідь мусимо дати сей час, що мусить бути она мудра(?) і дозріла(!). Ми вішлі в вироді, які можуть змінити карту Європи. Кождий вечір в ту несподіванку для ранка, кождий ранок для вечера. Події і обильні в наслідки рішення, летять одні за другими, як лисаки і громи. Треба нам чим скоріше зединитись і добре застановити ся. Бож за тиждень можемо станути супроти факту появлення королівства з людей, що нічим вже не дастя ся відробити.“

— **Хто марнує неужитки, замість зложити їх на Р. Т. П., марнує загальне добро.**

— **Уступлене пос. Стапінського.** З Відня доносять, що в тамошніх політических кругах розійшлася чутка, що пос. Стапінський повідомив письменно презеса польського кола д-ра Леа, що з огляду на непорозуміння в справі виборчої реформи, складає мандат містопредсідника кола. На се місце має бути вибраний пос. Кендзьор.

— **З Нового Санча пишуть нам:** Нині (в п'янницю) застрілився в ліжку ученик V. кл. гімн. Антін Слюзар, син вдови по гімн. професорі, котрий довгий час учив в Самборі. Причиною самоубивства була недуга руки, которую зломав в зимі при саночковані. Рука трупішіла і мимо дворазової операції треба було її відтяти. Хлопець був тим так зденервований, що кинувся на свій життє.

— **Знова ворохобня в чорноморській флоті.** З Петербурга доносять, що в чорноморській флоті прийшло до нових заворушень. Рівночасно засуджено в суді в Севастополі 151 моряків за участі в поопередній ворохобні.

— **Жертви готівкою** не звільняють нікого від обов'язку ждання купонів Р. Т. П. і уживання товарів з маркою Р. Т. П.

— **Перегони самоходів Петербург-Тула.** Небавдом начнеся конкурс самоходової іди на просторони Петербург-Москва-Орел-Тула. Конкурс буде тривати 3 тижні. Зорганізувають його міністерство війни. В перегонах брати муть участь всі європейські держави.

— **Холера в Японії.** З Шангаю в Китаю привезли подорожні з собою до Японії холеру. Пошестє ся ширити ся дуже скоро. Досі занедужало на ю по над 500 осіб, в яких померло вже коло 200. В самій столиці занедужало 40 осіб.

— **Дрібні вісти.** Місцевина Хоростків в станицівському повіті одержала назву „Польський Хоростків“. — Вчера почався у Львові візг делегатів жидівського робітничого сіоністичного сторонництва „Poalei Sion“ зі всієї Австроїї. Зіхалося до 200 делегатів, межи ними Герц. — При одній таємній тягнені турецких льосів в Царгороді впала головна виграна 200.000 фр. на ч. 181.153 і 1,360.628.

— **Смерть прибічного лікаря Св. Отця.** З Риму доносять під датою 1. с. м., що там помер нечайно прибічний лікар Св. Отця проф. др. Петачі.

— **Хто уживав товарів з маркою Р. Т. П.,** причиняє ся до піднесення поваги Товариства і піднімає жертву фабриканта на рідну школу.

— **Річні збори Русского нар. Союза в Зединії Державах.** Амер. „Свобода“ доносять: „В суботу, дні 14. вересня покінчила обради XII а головна Конвенція Р. Н. Союза, яка відбувається в місті Вілкс Бери, Па. Про хід обрад, про ухвалені зміни і поправки та про наслідки, які они потягнуть за собою для розвитку нашої організації, не беремо ся тепер писати. Лишаємо ся людям оцінити пішли — но, і осудови народу. Одну лише дуже важну річ мусимо подати до відома: іменно вислід виборів. Предсідатель конвенційний, о. Дм. Хомяк офіційно замкнув Конвенцію в минувші суботу далеко ще до того часу, коли дотична комісія могла порахувати виборчі балоти“. Потім подає „Свобода“ список кандидатів з числом одержаних голосів після листу, надісланого й о. Хомяком дні 17. вересня, і список виборників, а іменно: Дух. Отець Р. Н. С. о. Дмитро Хомяк (передіце був о. Мих. Балог); голов. предсідатель: Дмитро Капітула; заступник предсідателя: Вас. Сувак (передіше Іван Мартюш); заступничий предсідателя: Марія Білик (передіше Марія Черепашак); голов. рекорд. секретар: Мих. Угорчак (передіше Теод. Лабовський); голов. фінанс. секретар: С. Ядовський; гол. касир Ал. Шаршо; контролювальна комісія: о. В. Балог, Ст. Мілянович і Й. Ялечко; радні: п. І. Глові, п. Н. Ваверчак, п. Вол. Касків, п. Д. Мотало, о. М. Давидович і п. Анд. Гальчак; редактор „Свободи“: Й. Стеткевич; завідатель „Свободи“: А. Савка.

— **Замах на губернатора.** З Чити доносять, що любовниця засудженого на тяжкі роботи в нерчинських заведеннях, Гаслієва, Марія Смоліянова, виконала на улиці на губернатора Кіяшки замах, задавши єму три удари кинжалом. Гі арештовано.

— **Самоволя саддатів.** З Тшебіні доносять, що на австрійськім боці над російською границею пострілив тяжко російський граничний сторож 20-літній сельську дівчину, що була зачата копанем бараболь. Дівчину перевезено до шпиталя в Кракові. Причиною мала бути смерть, що дівчина не хотіла вдавати ся в любов з саддатом.

— **Російського генерала Ухача,** б. начальника заряду перевозів російської армії, засудив воєнний суд в Петербурзі на 3 і пів року арештантских рот. Ген. Ухач словнив, як звісно,

на школу військового скарбу много дуже великих обманьств і крадежей.

— **Трагічна смерть першого китайського летуна.** В Кантоні пописувався оноді перший китайський летун Тайджу, що здав іспит на летуву в Америці. Лет одинак не удався, бо летун упав із значної висоти і покалічився так тяжко, що небавом помер.

— **Катастрофа на Дунаю.** З Букарешта доносять про зудар двох кораблів на Дунаю. Імено: з Браїлі плив військовий пароход і коло Тарсової зударився з угорським. Румунський пароход затонув, а в нім полковник, майор, з капітаном, військовим лікарем і 3 поручниками. Всі були в кабінах і не могли з них виарати.

— **Знова ворохобня в чорноморській флоті.** З Петербурга доносять, що в чорноморській флоті прийшло до нових заворушень. Рівночасно засуджено в суді в Севастополі 151 моряків за участі в поопередній ворохобні.

— **Жертви готівкою** не звільняють нікого від обов'язку ждання купонів Р. Т. П. і уживання товарів з маркою Р. Т. П.

— **Перегони самоходів Петербург-Тула.** Небавдом начнеся конкурс самоходової іди на просторони Петербург-Москва-Орел-Тула. Конкурс буде тривати 3 тижні. Зорганізувають його міністерство війни. В перегонах брати муть участь всі європейські держави.

— **Холера в Японії.** З Шангаю в Китаю привезли подорожні з собою до Японії холеру. Пошестє ся ширити ся дуже скоро. Досі занедужало на ю по над 500 осіб, в яких померло вже коло 200. В самій столиці занедужало 40 осіб.

— **Дрібні вісти.** Місцевина Хоростків в станицівському повіті одержала назву „Польський Хоростків“. — Вчера почався у Львові візг делегатів жидівського робітничого сіоністичного сторонництва „Poalei Sion“ зі всієї Австроїї. Зіхалося до 200 делегатів, межи ними Герц. — При одній таємній тягнені турецких льосів в Царгороді впала головна виграна 200.000 фр. на ч. 181.153 і 1,360.628.

— **Від Адміністрації.** Хто з New Haven, Con-

візив до нас 2 дол. дні 12. вересня с. р., зможе подати свою точну адресу, бо всі підекази з Америки переписують у Відні і при тім лише маркують адресу. Сим разом зачленено „Paulak“ чи щось подібного.

— **Вписи на 6 місячний фаховий курс** при торговельній школі Тов-а „Прогресів“ відбуваються від дня 2. жовтня с. р. щоденно від години 10—12 в полуночі в канцелярі школи ул. Земалковського ч. 2. (ріг ул. Міцкевича і площа св. Юра). Вписове 4 К, оплата місячна за науку всіх предметів 12 К. Виклади зачинаються ся 20. жовтня с. р. і відбуваються в пополудневих годинах. Викладаються отій предмети: 1) Рахунки купецькі 4 год. тижнево. 2) Бухгалтерія поодинокі і подвійні. 3) Діловодство в стоваришках заробково-господ. 3 год. тиж. 4) Писання на машині 2 год. тижнево. Два останні предмети надобовязкові. Учасники курсу одержують по укінченю сівідоцтво; крім того можуть з поодиноких купецьких предметів піддати ся державному іспитові в ц. к. торг. Академії, котрого речеңець припадає безпосередньо по закінченню курсу.

— **З зелінниць.** В „Газеті Львівській“ розписано конкурс на посаду зелінничного лікаря в Перемишлі з речицем вношеною подану до 15. жовтня с. р.

— **Вистава домашнього промислу в Коломії під протекторатом Іх ц. і к. Високості Архінін за Карла Франца Йосифа і Архієпископа Зити продовжена до 6 жовтня 1912.**

Всячина.

— **Цікава анкета.** „Вѣстникъ литературы“ пустив в сбіг анкету, якої вислід що йно оголосив. Ходило о відповідь на слідуюче питання: „Коли би ти був далеко від людей, яких б книжок бажавши мати при собі?“ Надіслано 3273 відповідій. Яку книжку найбільше згадано, бо аж 2902? Енциклопедію. Дуже часто — 1314 разів — впав вибір на „Житіві вірії“ Брема. Твори Пушкіна одержали 1027 голосів, а Шекспіра 158. Що правда один з відповідаючих написав: „Не було би мені по-

треба п'ятьох творів; вистарчили би мені три томи Шекспіра“.

— **Румунська армія.** Румунія, що протягом тривалою вже від якогось часу балканської заверухи, поводить ся буцімто бездільно, є звязана після всякої правдоподібності військовою конвенцією з Австро-Угорщиною, зглядно потрійним союзом. Проте виступить она чинно аж тоді, коли прийде час на виступлене Австро-Угорщини.

Румунська армія ділить ся на 4 корпуси і самостійну дивізію в Добруджі, числити она в лі

Жаука, умілість і письменство.

Василь Пачовський.

Вистава друків і мініатюр ц. к. надірної бібліотеки у Відні 1912 р. (Katechetisch-liturgische Ausstellung von Druckwerken und Miniaturen k. u. k. Hofbibliothek Wien 1912).

(Дальше.)

Колись християнські богослови спорили про онтологічні питання християнської доктрини, а в XII ст. за приміром Греків їх поклонники Русини книжники перечили ся, чи постити на Різдво, як випаде в середу, втягаючи в суперечку князів і всіх людей, скідали епископів з престолів за противний погляд та бачили наїті у прогомі Кіїха 1169 р. Божу кару за сю справу. Се характеризує надмірний формалізм пересадженого на Русь християнства, що звернув увагу на зовнішні форми обряду, а ослабляв увагу для етичного змісту християнства, який надавав єму культурну цінність. Духовенство поручувало людям обряд, зверхну побожність, паломництво, пости мов би головний зміст християнської науки; а князям миролюбівість і покору перед старшими, хоч би они були недолугі і невігласи в кермованому державою.

Разом з прийомом християнства ізархії, церковної прийшла на Русь і візантійська література, на яку складалися століття праці грецького фільософічного народу і цілого Сходу. Супроти сеї глибини в літературі станови наші наївні народ, як варвар, з остраком і подивом, супроти таких авторитетів і вироблених готових форм руским авторам остало тільки черпати з готового запасу, не творячи нічого нового, тимто й убито відразу творчу думку в молодечім народі. В цілій літературі єго запанувала шаблоновість, без оригінального полету гадки, без самостійності поглядів, без нової форми, хоч і гейлів народу зриває пута до лету мисли в „Слові о полку Ігоря“, то ве творить нової форми до вислову ідеї цілого народу в людowych думах билин а задержує таки форму візантійської пісні.

Разом з літературою прийшла і штука, на яку складалися століття техніки і духовної концепції усіх народів, які обхопила візантійська культура. Але під час переходу на Русь лінія творчого духа вже схилила ся вниз до упадку, хоч техніка всіх областей

штуки ще стояла на недосліжній для молодого народу висоті. То єве зусилі єго було не творити нові концепції, а стреміло надармо осягнути сю справність техніки у всіх областях штуки, перенесеної з Візантії грецькими майстрами. Рускі архітектори будували по їх шаблону церкви, не знаючи всіх тайн грекої конструкції, через те они нераз обваливалися; фрески і мозаїки Софійського Собору грекої роботи, хоч з артистичного боку неособливі, як плід упадаючої штуки, повні схематизму, заманеваності постав, з недостачою перспективи, але виконані дуже гарно з чималим артизмом в кольоратурі — зробилися ідеалом руских артистів. Они мають фрески в Кирилівській церкві, творять мозаїки в Михайлівському монастирі, задержуючи внові грецькі шаблони, але рисунок, краски і виконані стоять далеко вище софійських: крайній схематизм, брак всякої пропорції в укладі фігур, в кольористиці мертвіtoni виказують всю негарність варварської роботи.

Те саме в емалі, те саме в іконописі, те саме в мініатюрі. Маємо три найважніші рукописи украшені мініатурами рускої роботи: Остромирове Евангеліє 1057 р. в Новгородській Софії в царській бібліотеці в Петербурзі (видане Савінковом Спб. 1883. 2 вид. 1889.) з 3 образами евангелістів емалевої роботи, Ізборник кн. Святого Слава 1073 р. забраний з Києва в синод. бібліотеці в Москві N. 16! (виданий в „Ізданію общ. любит. др. письменності N. 55. Спб. 1880) з трьма мініатурами: Христос на троні, Образ съвятых і княжа родина Святослава — і Трірский псалтир з 70—80 р. XI ст. (виданий трірським наук. Товариством з розвідками, H. V. Sauerland und Haseloff der Psalter Erzbischof Egberts von Trier, Codex Gertrudianus in Cividale, Trier 1901.) з п'ятьма мініатурами: св. Петро і княжа родина (fol. 5.), Рождество Христове (f. 9.), Христос на хресті (f. 10.), Коронаційний образ Христа і княжої пари (f. 10.) і Матер Божа на троні (f. 41.).

Віденсь. „W. Allg. Ztg.“ доносить в Греції, що мобілізація потриває яких 20 днів, щойно по покінченню мобілізації зачнуть балканські держави рішучі кроки.

Атени. Покликано всіх офіцірів, які були на відпустках.

Царгород (ТКБ). „Jenn Turc“ довідує ся, що протокол італійско-турецького мира буде містити постанову, яка зобовязує Італійців до чинного опирання Туреччини, в тім случаю, коли би Греція заняла якийсь острів на архіпелазі.

Рим (ТКБ). Супроти чуток про імовірне заключене італійско-турецького мира „Tribuna“ заявляє, що ті вісти є зовсім ложні. Переговорів досі ще не підписано.

Букарешт. Цілий румунський кабінет підався до димісії. Причина незвісна.

Царгород. Австро-угорський амбасадор переговорював три години з тур. міністрами за-граничних справ, який потім удався до Порті і нараджував ся з великим везиром. Потій конференції відбула ся нова рада міністра з австро-угорським амбасадором. До тих конференцій привезують політичні круги велике значення.

Паріж (ТКБ). Російський міністер заграницьких справ Сазонов, конферуєвав вчера в російськім посольстві з представниками Сербії, Болгарії і Греції.

Паріж. „Temp“ визначує, що імовірно

держави віддадуть мандат ділані на Балкані

Австрої.

Берлін. „Tägl. Rundschau“ доносить, що коли би не удалося запобігти війні, тоді ще перед урядовим покінченням війни Австрої зробить предлогу скликання мирової конференції, в чим попрутися єї також Німеччина і Італія. Імовірно також Англія і Франція попрутися предлогу Австрої. В Росії найде ся предлога менше приклонників, які в сїй конференції не бачать хісна для Росії і балканських держав.

(Дальше.)

Всі ті мініатури, по вислову Буслаєва, представляють постійну борбу неумілої техніки і бідності уяві з високою красою кляничного стилю візантійської штуки і богатим змістом іконографічного передання. На всякий случай треба признати ся, що краса в наших мініатурах тільки умовна (зглядна), як останок артистичних орігіналів, неуміло переданих юнді в грубій і попсованій формі.

З доби упадку візантійської штуки мав ціарська бібліотека у Відні цілій ряд славянських кодексів писаних кирилицею або глаголицею, з яких понад 30 украслено тільки орнаментом, а 7 ілюмінованих мініатурами. Найзамініший з них Апостол митр. Кримковича з Драгомирни на Буковині Cod. slav. 6. ілюстрований 55 мініатурами і 52 заставками та ініціалами молдавського типу Стефаном з Сучави, ілюмінатором евангелія львівського університета N. 3.

Жертвує єго митр. Анастазій Кримкович 1610 р. до церкви св. Духа монастиря Драгомирни, та з переходом Буковини під руку Австрої 1776 р. цісар Йосиф II, зносячи велике число монастирів, призначив книга-збирні знесених і незнесених монастирів в Галичині, а описля й на Буковині до бібліотеки університетської у Львові, заснованої 1784 р. з правом вибору красних творів для ціарської надірної бібліотеки у Відні. Таким робом з книг монастиря Драгомирни вибрано красше викінчений, не найбогатший в ілюстрації „Апостол“, а Евангеліє N. 3 оставлено в університетській бібліотеці у Львові. Мимоходом згадаю, що до сїї бібліотеки вислано з монастирів на підставі обчислень д-ра Евгена Барвінського після листів Бретшнейдера до Гергарда фон Світен (Catalog inkunabulow bibl. univ. we Lwowie 1912) коло 80.000 томів, між тим велику частину наших друків і рукописій, з чого виділено дублети і „менше вартії“ творів і продано, а частину вислано до Відня — таким робом на підставі інвентаризації з р. 1847. остало в нїй 51.082 томів, однак та все окрім 7.193 томів згоріло в пожарі за польської революції 1848 р. і в тім львівським пожарі згорів наша культурний доробок століть, захований в галицьких і буковинських монастирях!

(Дальше буде).

Телеграми

з дня 5. жовтня.

Віденсь. „W. Allg. Ztg.“ доносить в Греції, що мобілізація потриває яких 20 днів, щойно по покінченню мобілізації зачнуть балканські держави рішучі кроки.

Атени. Покликано всіх офіцірів, які були на відпустках.

Царгород (ТКБ). „Jenn Turc“ довідує ся, що протокол італійско-турецького мира буде містити постанову, яка зобовязує Італійців до чинного опирання Туреччини, в тім случаю, коли би Греція заняла якийсь острів на архіпелазі.

Рим (ТКБ). Супроти чуток про імовірне заключене італійско-турецького мира „Tribuna“ заявляє, що ті вісти є зовсім ложні. Переговорів досі ще не підписано.

Букарешт. Цілий румунський кабінет підався до димісії. Причина незвісна.

Царгород. Австро-угорський амбасадор переговорював три години з тур. міністрами за-граничних справ, який потім удався до Порті і нараджував ся з великим везиром. Потій конференції відбула ся нова рада міністра з австро-угорським амбасадором. До тих конференцій привезують політичні круги велике значення.

Паріж (ТКБ). Російський міністер заграницьких справ Сазонов, конферуєвав вчера в російськім посольстві з представниками Сербії, Болгарії і Греції.

Паріж. „Temp“ визначує, що імовірно

держави віддадуть мандат ділані на Балкані

Австрої.

Берлін. „Tägl. Rundschau“ доносить, що коли би не удалося запобігти війні, тоді ще перед урядовим покінченням війни Австрої зробить предлогу скликання мирової конференції, в чим попрутися єї також Німеччина і Італія. Імовірно також Англія і Франція попрутися предлогу Австрої. В Росії найде ся предлога менше приклонників, які в сїй конференції не бачать хісна для Росії і балканських держав.

(Дальше.)

Всі ті мініатури, по вислову Буслаєва, представляють постійну борбу неумілої техніки і бідності уяві з високою красою кляничного стилю візантійської штуки і богатим змістом іконографічного передання. На всякий случай треба признати ся, що краса в наших мініатурах тільки умовна (зглядна), як останок артистичних орігіналів, неуміло переданих юнді в грубій і попсованій формі.

З доби упадку візантійської штуки мав ціарська бібліотека у Відні цілій ряд славянських кодексів писаних кирилицею або глаголицею, з яких понад 30 украслено тільки орнаментом, а 7 ілюмінованих мініатурами. Найзамініший з них Апостол митр. Кримковича з Драгомирни на Буковині Cod. slav. 6. ілюстрований 55 мініатурами і 52 заставками та ініціалами молдавського типу Стефаном з Сучави, ілюмінатором евангелія львівського університета N. 3.

(Дальше.)

Колись християнські богослови спорили про онтологічні питання християнської доктрини, а в XII ст. за приміром Греків їх поклонники Русини книжники перечили ся, чи постити на Різдво, як випаде в середу, втягаючи в суперечку князів і всіх людей, скідали епископів з престолів за противний погляд та бачили наїті у прогомі Кіїха 1169 р. Божу кару за сю справу. Се характеризує надмірний формалізм пересадженого на Русь християнства, що звернув увагу на зовнішні форми обряду, а ослабляв увагу для етичного змісту християнства, який надавав єму культурну цінність. Духовенство поручувало людям обряд, зверхну побожність, паломництво, пости мов би головний зміст християнської науки; а князям миролюбівість і покору перед старшими, хоч би они були недолугі і невігласи в кермованому державою.

Разом з прийомом християнства ізархії, церковної прийшла на Русь і візантійська література, на яку складалися століття праці грецького фільософічного народу і цілого Сходу. Супроти сеї глибини в літературі станови наші наївні народ, як варвар, з остраком і подивом, супроти таких авторитетів і вироблених готових форм руским авторам остало тільки черпати з готового запасу, не творячи нічого нового, тимто й убито відразу творчу думку в молодечім народі. В цілій літературі єго запанувала шаблоновість, без нової форми, хоч і гейлів народу зриває пута до лету мисли в „Слові о полку Ігоря“, то ве творить нової форми до вислову ідеї цілого народу в людowych думах билин а задержує таки форму візантійської пісні.

Разом з літературою прийшла і штука, на яку складалися століття техніки і духовної концепції усіх народів, які обхопила візантійська культура. Але під час переходу на Русь лінія творчого духа вже схилила ся вниз до упадку, хоч техніка всіх областей

штуки ще стояла на недосліжній для молодого народу висоті. То єве зусилі єго було не творити нові концепції, а стреміло надармо осягнути сю справність техніки у всіх областях штуки, перенесеної з Візантії грецькими майстрами. Рускі архітектори будували по їх шаблону церкви, не знаючи всіх тайн грекої конструкції, через те они нераз обваливалися; фрески і мозаїки Софійського Собору грекої роботи, хоч з артистичного боку неособливі, я